Lieta Nr. 1A68040919
Nr. 1A-0409-19/19
ECLI:LV:RPPT:2019:1212.1A68040919.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2019. gada 12. decembrī

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa,
tiesnese S.Groza,
rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar /pers. A/ sūdzību par Saulkrastu novada pašvaldības Administratīvās komisijas /datums/lēmumu Nr. /lēmuma numurs/.

Aprakstošā daļa

/datums/sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr. /protokola numurs/ un ar Saulkrastu novada pašvaldības Administratīvās komisijas (turpmāk – Iestādes) 2019. gada 13. augusta lēmumu Nr. /lēmuma numurs/ (turpmāk – Lēmums) /pers. A/ saukts pie administratīvās atbildības par Atkritumu apsaimniekošanas likuma 16. panta otrās daļas un Saulkrastu novada domes 2011. gada 26. oktobra saistošie noteikumu Nr. 12 „Par atkritumu apsaimniekošanu Saulkrastu novadā" (turpmāk – Saistošie noteikumi Nr.12) 13. punkta prasību neievērošanu, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 75. panta otrajā daļā, uzliekot naudas sodu 70 EUR apmērā.

Lēmumā norādīts, ka lietā 2019. gada 24. jūlijā sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr. /protokola numurs/ par to, ka Sūdzības iesniedzējam piederošajā nekustamā īpašumā /adrese/ (turpmāk – Nekustamais īpašums) nav ievērotas Atkritumu apsaimniekošanas likuma 16. panta otrās daļas un Saistošo noteikumu Nr.12 13. punkta prasības, proti, nav noslēgts atkritumu apsaimniekošanas līgums ar pašvaldības izvēlētu atkritumu apsaimniekotāju, līdz ar to konstatēts pārkāpums, par ko paredzēta administratīvā atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 75.panta otrajā daļā.

Ar Valsts vienotās datorizētās zemesgrāmatas, Rīgas rajona tiesas zemesgrāmatas nodaļas, Saulkrastu pagasta zemesgrāmatu nodalījuma Nr. /numurs/ izdruku (dati pārbaudīti 2019. gada 4. jūlijā) ir pierādīts, ka zemesgrāmatā reģistrētā Nekustamā īpašuma īpašnieks ir Sūdzības iesniedzējs.

Saskaņā ar pašvaldības policijas darbinieces 2019. gada 24. jūlija dienesta ziņojumu Sūdzības iesniedzējs sakarā ar uzaicinājumu pašvaldības policijas iestādē nav ieradusies un nav paziņojis par neierašanās iemesliem. Saskaņā ar 2019.gada 9. jūlija vēstuli Nr. /numurs/ Sūdzības iesniedzējs informēts par administratīvā pārkāpuma lietvedību, pārkāpuma būtību.

No Zemesgrāmatas nodalījuma ieraksta izriet, ka Sūdzības iesniedzējs ir Nekustamā īpašuma īpašnieks no 2019. gada maija, līdz ar to viņam bija laiks, lai iepazītos ar normatīvo aktu regulējumu saistībā ar īpašuma uzturēšanu un noslēgtu līgumu par atkritumu apsaimniekošanu.

Civillikuma 863. pantā noteikts, kas bauda vai vēlas baudīt kādas lietas labumus, tam arī jānes ar šo lietu saistītie pienākumi, kā arī trešās personas šai lietai vai tās dēļ taisītie izdevumi.

Ievērojot minēto, Nekustamā īpašuma īpašniekam ir pienākums izpildīt visas īpašuma uzturēšanas un kopšanas prasības, kādas paredz normatīvie akti. Atkritumu apsaimniekošana ir vērsta uz to, lai aizsargātu dabu un vidi no piesārņojuma, kā arī sargātu un saglabātu citu personu īpašumus no iespējamās piesārņošanas ar atkritumiem, līdz ar to normatīvo aktu prasības par piedalīšanos atkritumu apsaimniekošanā ir vērsta uz sabiedrisko labumu un kārtības uzturēšanu, par kuru jārūpējas kopīgi visiem sabiedrības locekļiem, t.sk. nekustamo īpašumu īpašniekiem.

Lietā nav konstatēti personas atbildību mīkstinošie apstākļi. Lietā ir konstatēts atbildību pastiprinošs apstāklis, proti, persona nav novērsusi administratīvo pārkāpumu, neskatoties uz attiecīgi pilnvarotu amatpersonu prasībām.

Ņemot vērā minētos apstākļus un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 1., 32.panta regulējumu, Sūdzības iesniedzējam uzliekts naudas sods sankcijas minimālā apmērā – 70 EUR. Ņemot vērā, ka Sūdzības iesniedzējs neieradās uz lietas izskatīšanu, tad Iestādei nebija iespējams noskaidrot, vai persona atzīst vainu, kā arī nebija iespējams piemērot minētā kodeksa 276.[1] pantu.

Nosakot soda apmēru, tiek ņemts vērā, ka Sūdzības iesniedzējs iepriekš ir administratīvi sodīts, kā arī nav novērsis likuma pārkāpumu un nav izpildījis likumā noteikto pienākumu, t.i., noslēgt atkritumu apsaimniekošanas līgumu.

Par minēto Lēmumu Sūdzības iesniedzējs iesniedza sūdzību tiesā un lūdz Lēmumu atcelt.

Sūdzības iesniedzējs norādījis, ka jo Lēmuma apraksts atšķiras no reāli notikušā apstākļiem, un Lēmumā netika ņemti vērā vairāki faktori. Adresē, kur tika sūtīta korespondence 2019. gada jūlijā un augustā (/adrese/), viņš nedzīvoja sakarā ar to, ka atradās ārpus Latvijas Republikas, kas izraisīja situāciju, ka informāciju no Iestādes un pašvaldības policijas viņš saņēma 2019. gada 22. augustā, kas bija galvenais iemesls, kāpēc viņš neieradās uz administratīvās lietas izskatīšanu 2019. gada 13. augustā. Kad viņš zvanīja uz pašvaldības policiju 2019. gada augustā, viņam tika paskaidrots, ka ir pietiekami nosūtīt līgumu uz e-pasta adresi, ko viņš arī izdarīja. Līgums ar atkritumu apsaimniekošanu tika noslēgts 2019.gada 17.augustā, proti, uzreiz, kad viņš uzzināja par šī līguma nepieciešamību no kaimiņiem. Par Nekustamā īpašuma īpašnieku viņš kļuva tikai 2019. gada maija beigās/jūnija sākumā (izņēma zemesgrāmatas apliecību jūnija pirmajā nedēļā). Nekustamā īpašuma atslēgas saskaņā ar pieņemšanas un nodošanas vienošanos ar īpašuma pārdevēju saņēma tikai 2019. gada jūnija vidū, un saskaņā ar Atkritumu apsaimniekošanas likuma 16. pantu ceturto daļu viņš iekļāvās atvēlētajā līguma ar sadzīves atkritumu apsaimniekotāju slēgšanas periodā – divu mēnešu laikā. Ņemot vērā minēto, Sūdzības iesniedzējs lūdz izskatīt iespēju veikt divu mēnešu perioda atskaiti no brīža, kad viņš saņēma Nekustamā īpašuma atslēgas, proti, tas notika 2019. gada jūnija vidū, jo pirms tam nebija piekļuves īpašumam un pirkuma darījums nebija pabeigts pilnā apmērā.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka viņš un viņa ģimene vienmēr ir ievērojuši likumu prasības, un viņam nebija nodoma neslēgt līgumu par sadzīves atkritumiem, ja likums to prasa. Viņš atzīst savu vainu un apsolās uzlabot sūtījumu pārbaudi prombūtnes laikā, lai izvairītos no līdzīgām situācijām turpmāk nākotnē. Ņemot vērā augstāk minētos argumentus un mīkstinošos apstākļus, Sūdzības iesniedzējs lūdz izskatīt lietu, ņemot vērā Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 276.[1] panta regulējumu, vai atcelt vai vismaz samazināt naudas sodu.

Lietā atrodas sekojoši dokumenti/pierādījumi: administratīvā pārkāpuma protokols, notikuma vietas (nekustamā īpašuma) fotoattēls, izdrukas no Zemesgrāmatas nodalījuma, dienesta ziņojumi, Līgums Nr./numurs/ (kopija), izdrukas no reģistriem, informatīvie materiāli (paziņojumi).

Motīvu daļa

Izvērtējusi lietā esošos pierādījumus kopumā, tiesa secina, ka sūdzība ir noraidāma.

2019. gada 24. jūlijā sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols par to, ka 2019. gada 4. jūlijā plkst. 12.51 konstatēts, ka Sūdzības iesniedzējam piederošajam Nekustamajam īpašumam nav noslēgts atkritumu apsaimniekošanas līgums ar pašvaldības izvēlētu atkritumu apsaimniekotāju, līdz ar to ir pārkāptas Atkritumu apsaimniekošanas likuma 16. panta otrās daļas un Saistošo noteikumu Nr.12 13. punkta prasības.

Ar Iestādes 2019. gada 13. augusta lēmumu Nr. /lēmuma numurs/Sūdzības iesniedzējs saukts pie administratīvās atbildības atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 75.panta otrajai daļai, uzliekot naudas sodu 70 EUR apmērā.

Tiesa, iepazīstoties ar lietā gūtajiem pierādījumiem, secina, ka tie ir pieļaujami, ticami un attiecināmi uz konkrēto lietu un kopumā pierāda minētā pārkāpuma esamību. Tiesa atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[13] panta trešajai daļai pievienojas Lēmuma argumentācijai par pārkāpumu konstatējošiem apstākļiem.

Iestāde, pieņemot Lēmumu, ir izvērtējusi lietā iegūtos pierādījumus un Lēmumā norādījusi pārkāpuma faktiskos apstākļus un argumentus (motivāciju), kas to pamato. Iestāde ir izvērtējusi pierādījumus atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243. un 244.panta prasībām. Lietā iegūtie pierādījumi ir pietiekami, pieļaujami un ticami pierādījumi, kas kopumā pierāda lietā apskatāmā pārkāpuma esību.

No lietā iegūtās informācijas par Nekustamo īpašumu izriet, ka Nekustamā īpašuma īpašnieks ir Sūdzības iesniedzējs.

Ar „tiesībām uz īpašumu" saprotamas visas mantiska rakstura tiesības, kuras tiesīgā persona var izlietot par labu sev un ar kurām tā var rīkoties pēc savas gribas..

Civillikuma 927. pants paredz, ka īpašums ir pilnīgas varas tiesība par lietu, t.i., tiesība valdīt un lietot to, iegūt no tā visus iespējamos labumus, ar to rīkoties [..]. Īpašums dod īpašniekam vienam pašam pilnīgas varas tiesības par lietu, ciktāl šī tiesība nav pakļauta sevišķi noteiktiem aprobežojumiem (Civillikuma 1036. pants).

Tādējādi tieši īpašnieks ir primāri saistīts ar tā īpašumā esošu lietu (konkrētajā gadījumā – Nekustamo īpašumu) un realizē ne tikai pilnīgu valdījuma, lietošanas un rīcības varu pār šo īpašumu, bet arī izpilda ar īpašumu (tā apsaimniekošanu) saistītos pienākumus.

Īpašniekam, iegūstot īpašumā noteiktu lietu (nekustamo īpašumu), rodas likumā noteiktās tiesības un pienākumi. Sekojoši īpašniekam ir jānodrošina īpašuma sakoptība, uzturēšana un apsaimniekošana.

Saistošo noteikumu Nr. 12 13. punktā noteikts, ka ikvienam atkritumu valdītājam (nekustamā īpašuma īpašniekam, tiesiskam valdītājam vai apsaimniekotājam), kurš atrodas pašvaldības administratīvajā teritorijā, ir pienākums slēgt līgumu ar pašvaldības izvēlētu atkritumu apsaimniekotāju par regulāru atkritumu izvešanu no īpašumā vai valdījumā esošā nekustamā īpašuma.

Atbilstoši Atkritumu apsaimniekošanas likuma 8. panta pirmās daļas 3. punktam pašvaldība izdod saistošos noteikumus par sadzīves atkritumu apsaimniekošanu savā administratīvajā teritorijā, nosakot šīs teritorijas dalījumu sadzīves atkritumu apsaimniekošanas zonās, prasības atkritumu savākšanai, arī minimālajam sadzīves atkritumu savākšanas biežumam, pārvadāšanai, pārkraušanai, šķirošanai un uzglabāšanai, kārtību, kādā veicami maksājumi par šo atkritumu apsaimniekošanu.

Minētā likuma 15. panta otrajā daļā noteikts, ka atkritumu savākšana, pārkraušana, šķirošana, uzglabāšana, reģenerācija vai apglabāšana ir atļauta tikai tam paredzētajās vietās.

Atkritumu apsaimniekošanas likuma 16. panta otrajā daļā noteikts, ka vasarnīcas, vasaras mītnes (tai skaitā dārzkopības biedrības teritorijā esošas vasarnīcas vai vasaras mītnes) vai citas īslaicīgas apmešanās ēkas īpašnieks, valdītājs, lietotājs vai viņa pilnvarota persona, ievērojot normatīvos aktus par atkritumu apsaimniekošanu (arī pašvaldības izdotos saistošos noteikumus) noslēdz līgumu par sadzīves atkritumu savākšanu, pārvadāšanu, pārkraušanu un uzglabāšanu ar atkritumu apsaimniekotāju [..].

Izvērtējot lietā gūtos pierādījumus kopumā, secināms, ka Sūdzības iesniedzējs ir pamatoti saukts pie administratīvās par Atkritumu apsaimniekošanas likuma 16. panta otrās daļas un Saistošo noteikumu Nr.12 13. punkta prasību neievērošanu, jo lietā ir konstatēts, ka Sūdzības iesniedzējs nebija noslēdzis viņam piederošā Nekustamā īpašuma atkritumu apsaimniekošanas līgumu ar atkritumu apsaimniekotāju.

No lietā iegūtajām ziņām izriet, ka Sūdzības iesniedzējam Nekustamā īpašuma īpašumtiesības Zemesgrāmatā ir reģistrētas 2019. gada 29. maijā, pamatojoties uz 2019.gada 20.maija pirkuma līgumu.

Civillikuma 994. pantā noteikts, ka par nekustama īpašuma īpašnieku atzīstams tas, kas par tādu ierakstīts zemesgrāmatā.

Tātad ar brīdi, kad nekustamā īpašuma ieguvēja tiesības tiek reģistrētas zemesgrāmatā (koroborācija), tas iegūst nekustamā īpašuma pilnas tiesības un arī noteiktus pienākumus, kas tam jāpilda.

Ņemot vērā minētās tiesību normas regulējumu, Sūdzības iesniedzējs kā Nekustamā īpašuma īpašnieka īpašumtiesības ieguva un ar Nekustamo īpašumu saistītu pienākumu izpilde tam iestājās no 2019. gada 29. maija, kad Nekustamais īpašums tika reģistrēts Zemesgrāmatā.

Ar lietā gūtajiem pierādījumiem, tostarp pašvaldības policijas darbinieka ziņojumiem, administratīvā pārkāpuma protokolu ir pierādīts, ka 2019. gada 4. jūlijā Sūdzības iesniedzējam piederošajam Nekustamajam īpašumam nebija noslēgts atkritumu apsaimniekošanas līgums ar atkritumu apsaimniekotāju, kā arī šāds līgums netika noslēgts administratīvās lietvedības laikā līdz 2019. gada 13. augustā pieņemtajam lēmumam par administratīvā soda piemērošanu.

Iestāde Lēmumā pamatoti norāda, ka Sūdzības iesniedzējam bija pietiekams laiks, lai iepazītos ar normatīvo aktu regulējumu saistībā ar īpašuma uzturēšanu un noslēgtu līgumu par atkritumu apsaimniekošanu. Proti, no Nekustamā īpašuma reģistrēšanas Zemesgrāmatā 2019.gada 29.maijā līdz administratīvā soda piemērošanai 2019.gada 13.augustā bija pagājuši gandrīz trīs mēneši (tostarp pārsniedzot sūdzībā norādīto atsauci uz Atkritumu apsaimniekošanas likuma 16. panta ceturtajā daļā noteikto divu mēnešu termiņu atkritumu apsaimniekošanas līguma noslēgšanai), bet atkritumu apsaimniekošanas līgums netika noslēgts.

Sūdzības iesniedzēja norādītais arguments, ka viņš bija izbraucis no Latvijas un tāpēc nesaņēma pašvaldības policijas un Iestādes sūtīto informāciju par administratīvo lietvedību, turklāt īpašuma atslēgas viņam faktiski tika nodotas 2019. gada jūnija vidū, kā arī tikai 2019.gada augustā viņš no kaimiņiem uzzināja par nepieciešamību noslēgt atkritumu apsaimniekošanas līgumu, neizslēdz lietā konstatēto administratīvo pārkāpumu, jo 1) Sūdzības iesniedzējam adresēti sūtījumi lietā ir nosūtīti, ievērojot Paziņošanas likuma prasības, 2) Sūdzības iesniedzējs, iegādājoties Nekustamo īpašumu, varēja un viņam vajadzēja noskaidrot jautājumus, kas saistīti ar īpašuma apsaimniekošanu, tostarp atkritumu savākšanu un uzglabāšanu, 3) Sūdzības iesniedzējs tika reģistrēts kā Nekustamā īpašuma īpašnieks 2019. gada 29. maijā, līdz ar to viņam iestājās normatīvajos aktos noteikto īpašnieka pienākumu izpilde, tostarp noslēgt atkritumu apsaimniekošanas līgumu.

Sūdzības iesniedzēja norādītais apstāklis, ka Nekustamā īpašuma atslēgas viņam faktiski tika nodotas 2019. gada jūnija vidū, un pirms tam pirkuma darījums nebija pabeigts pilnā apmērā, pats par sevi neizslēdz Sūdzības iesniedzēja atbildību par Atkritumu apsaimniekošanas likuma 16. panta otrās daļas un Saistošo noteikumu Nr.12 13. punkta prasību izpildi, jo viņš Nekustamā īpašuma pilnas īpašumtiesības ieguva 2019. gada 29. maijā, proti, ar

brīdi, kad īpašums tika reģistrēts Zemesgrāmatā. Līdz ar to, neatkarīgi no minētajiem apstākļiem, Sūdzības iesniedzējam kā Nekustamā īpašuma īpašniekam bija jāievēro un jāizpilda normatīvajos aktos noteiktais īpašnieka pienākums.

Apstāklis, ka Sūdzības iesniedzējs pēc lietā konstatētā administratīvā pārkāpuma un administratīvā soda piemērošanas ir iesniedzis Nekustamā īpašuma atkritumu apsaimniekošanas līgumu, kas noslēgts 2019. gada 17. augustā, neatbrīvo viņu no administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 75. panta otrajā daļā paredzētu pārkāpumu.

Kaut arī ir pozitīvi vērtējama Sūdzības iesniedzēja attieksme pret normatīvo aktu prasību ievērošanu un vēlme tās ievērot, tomēr lietā iegūtās ziņas pamato to, ka minētais līgums tika noslēgts tikai pēc tam, kad Sūdzības iesniedzējam tika piemērots administratīvais sods.

Turklāt Sūdzības iesniedzējam nepastāvēja objektīvi šķēršļi, lai izpildītu Atkritumu apsaimniekošanas likuma 16. panta otrās daļas un Saistošo noteikumu Nr.12 13. punkta prasības, ja viņš kā Nekustamā īpašuma īpašnieks būtu pievērsis lielāku vērību ar īpašumu saistītu pienākumu izpildei un būtu savlaicīgi reaģējis pats vai viņa pilnvarota persona uz pašvaldības policijas vai Administratīvās komisijas nosūtītajiem 2019. gada 9. jūlija un 2019. gada 29. jūlija paziņojumiem.

Šobrīd lietā nevar tikt piemērots Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 276.[1] panta regulējums, kas noteic nosacītu daļēju atbrīvošanu no naudas soda samaksas, kā to norāda Sūdzības iesniedzējs, jo minētajā pantā ietvertās tiesību normas var tikt piemērotas gadījumā, kad sākotnēji tiek izskatīts administratīvā pārkāpuma protokols un tiek lemts par administratīvā soda piemērošanu.

Lēmumā ir pamatoti secināts, ka, ņemot vērā to, ka Sūdzības iesniedzējs neieradās uz lietas izskatīšanu, tad Iestādei nebija iespējams risināt jautājumu par minētā kodeksa 276.[1] panta regulējuma piemērošanu.

Izvērtējot lietā gūtos pierādījumus kopumā, secināms, ka Sūdzības iesniedzējs ir pamatoti saukts pie administratīvās par Atkritumu apsaimniekošanas likuma 16. panta otrās daļas un Saistošo noteikumu Nr.12 13. punkta prasību neievērošanu.

Sūdzības iesniedzējam par lietā konstatēto administratīvo pārkāpumu uzlikts naudas sods 70 EUR apmērā.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32. pantu, nosakot sodu, tiek vērtēts gan pārkāpuma raksturs, gan pārkāpēja personība un atbildību ietekmējošie apstākļi.

Administratīvais sods ietver sevī leģitīmus mērķus tā piemērošanā, proti, mērķi, kas tieši vērsts uz pārkāpēju – ieaudzināt apzinīgu attieksmi pret saviem pienākumiem un atbildību, kā arī mērķi aizsargāt valsts un sabiedrības intereses, personiskās tiesības un brīvības, kā arī nostiprināt likumību, novērst tiesību pārkāpumus (sk. Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 1.pantu).

Pārkāpums ir saistīts ar atkritumu apsaimniekošanas prasību neievērošanu. Atkritumu apsaimniekošana ir vērsta uz to, lai aizsargātu dabu un vidi no piesārņojuma, kā arī sargātu un saglabātu citu personu īpašumus no iespējamās piesārņošanas ar atkritumiem, līdz ar to normatīvo aktu prasības par piedalīšanos atkritumu apsaimniekošanā ir vērsta uz sabiedrisko labumu un kārtības uzturēšanu, par kuru jārūpējas kopīgi visiem sabiedrības locekļiem, t.sk. nekustamo īpašumu īpašniekiem.

Nekustamā īpašuma apsaimniekošanas pienākums ir saistošs Sūdzības iesniedzējam un ir savlaicīgi izpildāms, ņemot vērā Atkritumu apsaimniekošanas likuma 16. panta otrās daļas un Saistošo noteikumu Nr.12 13. punkta prasības.

Lietā nav konstatējami apstākļi, kas būtu lieguši Sūdzības iesniedzējam no Nekustamā īpašuma reģistrēšanas Zemesgrāmatā brīža (2019. gada 29. maijs) līdz pārkāpuma konstatēšanas brīdim un administratīvā soda piemērošanai (2019. gada 13. augustam) risināt jautājumu par Nekustamā īpašuma apsaimniekošanu un noslēgt atkritumu apsaimniekošanas līgumu.

Kaut arī pozitīvi ir vērtējama Sūdzības iesniedzēja šā brīža paustā attieksme pret notikušo un apņemšanās turpmāk ievērot normatīvo aktu prasības, tomēr apstāklis, ka Sūdzības iesniedzējs kā Nekustamā īpašuma īpašnieks neizpildīja normatīvajos aktos noteikto pienākumu – noslēgt Nekustamā īpašuma atkritumu apsaimniekošanas līgumu, kas ir tieši saistīts ar atkritumu apsaimniekošanu īpašumā, tostarp šo pienākumu neizpildīja administratīvās lietvedības laikā, kad viņam 2019. gada 9. jūlijā un 2019. gada 29. jūlijā tika nosūtīti paziņojumi, bet atkritumu apsaimniekošanas līgums tika noslēgts tikai pēc soda piemērošanas, proti, 2019.gada 17. augustā, tad secināms, ka administratīvais sods ir uzlikts pamatoti un tas atbilst soda mērķim.

Ņemot vērā minētos apstākļus un izvērtējot pārkāpuma būtību un raksturu, secināms, ka uzliktais naudas sods, kas piemērots soda sankcijas minimālā apmērā, ir vērtējams kā samērīgs un soda mērķim atbilstošs.

Lietā nav konstatējami īpaši, no Sūdzības iesniedzēja gribas neatkarīgi apstākļi, kas būtu lieguši lietā konstatētajā periodā Sūdzības iesniedzējam izpildīt Atkritumu apsaimniekošanas likuma 16. panta otrās daļas un Saistošo noteikumu Nr.12 13. punkta prasības. Līdz ar to lietā nav konstatējams pamats Sūdzības iesniedzēja atbrīvošanai no atbildības atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21. pantam.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 1.punktu, 289.[6] , 289.[13] pantu, tiesa

nosprieda

Saulkrastu novada pašvaldības Administratīvās komisijas 2019. gada 13. augusta lēmumu Nr. /lēmuma numurs/ atstāt negrozītu, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedums pieejams 2019. gada 12. decembrī.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna nolēmuma pieejamības dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Tiesnese S.Groza